

Spørgsmaal, man her tager op. Vi dokumentere Aar efter Aar ved Markforsøgene, at det ikke hører til Undtagelserne, at Landmændene aarlig lide et Tab paa 20—30 Kr. pr. Td. Land. Men man glemmer ikke paa Grundlag af dette Arbejde at agitere for, at der gøres noget til Bekæmpelse af Ondet paa forskellig Maade. Jeg skal ikke komme ind paa en Omtale af de Maader, man har foreslaaet, men jeg kunde have Lyst til at sige, at der er en Maade, som har vundet megen Tilslutning i de senere Aar overfor enkelte Arter af Ukrudt, nemlig Sprøjtning. Man siger, at Sprøjtningen er tagen saadan til, at det ser ud til, at Landmændene blive rent sprøjtegale. Der er vist i øvrigt endnu meget Ukrudt, der trænger til at sprøjtes.

Vi have altsaa, som sagt, taget et Arbejde op der, og jeg tror, det er taget op paa en god Maade. Man belyser, hvor megen Skade Ukrudtet gør, og hvorledes det kan forfølges. Jeg er ingen Tilhænger af, og der er hos den jyske Landboforenings Medlemmer ingen Tilbøjelighed til at gaa til Lovforanstaltninger, man vil have det gjort ad Frivillighedens Vej. Det er der ved Finanslovforslaget i Aar aabnet en udmærket Adgang til, idet den højtærede Minister har imødekommet Foreningens Ønske om at gøre Tilskuddene til Landboforeningerne afhængige af det Arbejde, der fra deres Side gøres med Hensyn til Planteavlforanstaltninger. Bevillingen er kalkulatorisk, saa at Landboforeningerne altid faa godtgjort Halvdelen af de Udgifter, de afholde i dette Øjemed. Det er et Forslag, som der i meget høj Grad er Grund til at takke den højtærede Minister for. Paa det jyske Planteavlsmøde for et Par Dage siden, hvor jeg var til Stede, var man meget taknemmelig for Forslaget, som det nu foreligger, idet man da, indenfor de Rammer, man bliver enig med den højtærede Minister om, har Lov til at anvende Pengene til Planteavlens Fremme paa den Maade, som man til enhver Tid anser for formaalstjenligt, og det er sikkert formaalstjenligt at anvende en væsentlig Del af Midlerne til at lære Folk at bekæmpe Ukrudtet.

Der var en anden Sag, som jeg havde tænkt at udtale mig om, og som har nogen Betydning for vore aarlige Finanslove. Det er det Spørgsmaal, som Ordføreren for det Parti, jeg tilhører, (P. T. Nielsen), saa vidt jeg lagde Mærke til, ofrede en større Opmærksomhed, end han ofrede

noget andet af de Forslag, han omtalte. Det er ikke et Forslag, som kan stilles i Klasse med de Smaabevillinger, der undertiden har været forholdsvis lang og livlig Debat om, det er ikke et Forslag som det om de 500 Kr. til Kammermusikforeningen eller om Tilskuddet til Barbererne. Det er Bevillingen til den kongelige Veterinær- og Landbohøjskoles Forsøgslaboratorium, en Bevilling paa tilsammen 140,000 Kr. aarlig, naar man tager de vekslende Smørudstillinger med. Det er altsaa en Bevilling, som har nogen Betydning. Jeg siger: naar man tager de vekslende Smørudstillinger med, en Bevilling, som andrager 40,000 Kr. Det kunde maaske være mig tilladt lige at fremkomme med et Par Ord om denne Side af Sagen, inden jeg gaar videre. Jeg tror, at hvis denne Sag ad Aare kunde omordnes, saaledes at de 40,000 Kr. blev administrerede af de organiserede Mejerier, vilde der kunne spares væsentligt mere af denne Bevilling, end der kan spares, om man nu kaster sig over Spørgsmaalet angaaende Kontrolfyring og stryger 1,000 Kr. dertil. Det kan være udmærket at tænke paa at spare paa Finansloven, men det synes mig formaalstjenligt ikke at begynde med Bagateller, men derimod ved de store Spørgsmaal at se, om der ikke, selv om en Bevilling har gaaet gennem en lang Aarrække, eller maaske netop, fordi den har gaaet gennem en lang Aarrække, kunde være Anledning til at overveje, om den ogsaa fremdeles er tidssvarende. Den lille Bevilling til Kontrolfyring har gjort megen Nytte. Jeg er ikke enig med dem, som mene, at man kunde skære den bort uden at gøre Skade. Jeg skal oplyse, at denne Kontrolfyring har været et Undervisningsapparat af megen Betydning for Mejeriernes Driftsudgifter. Det viser sig, at naar man har faaet nogle paalidelige Oplysninger om Indfyring, har man ved Mejerierne kunnet spare en Trediedel, ja, Halvdelen af de hidtidige Brændselsudgifter, og det kan let for et middelstort Mejeri betyde adskillige Hundrede Kr. om Aaret. Jeg skal ikke komme ind paa Detailler, men det synes mig at være en noget forkert Fremgangsmaade at hænge sig i Bagateller og lade de store Spørgsmaal passere uden større Betænkelse. Jeg vil hellere gaa den omvendte Vej. Jeg lægger altsaa hermed et godt Ord ind for Kontrolfyringen, og jeg tillader mig at sætte denne Betragtning i Forbindelse med, at naar man endelig vil tænke paa Besparelser i Bevillingerne til Mejeriernes Fremme, vil